

Caracterizarea personajului Ioana Boiu din opera *Suflete tari* scrisa de Camil Petrescu-a doua parte

Eroina, care are 29 de ani si a respins "sapte sau opt baieti", este prizoniera filosofiei sale de viata. Initial, pe Andrei il ignora, considerandu-l un ratat, un servitor. Pe printul Bazil Serban, care ii cere mana, il respinge, socotindu-l "un metec la Paris", deoarece intentioneaza ca, dupa casatorie, sa traiasca acolo. Batranul Matei Boiu o iubeste nespus, desi o considera un copil rasfatat, iar mai tarziu o va condamna aspru pentru gestul ei necugetat de a i se da lui Andrei. Traind intr-o lume a himerelor, Ioana are totusi luciditatea necesara pentru a intelege ca vremurile vechi au apus pentru totdeauna.

Actul al doilea aduce fata in fata, intr-o confruntare dramatica (descrisa mai pe larg in prezentarea facuta lui Andrei Pietraru), pe cei doi protagonisti. Replicilor taioase ale Ioanei li se adauga indicatiile "scenice": "cu o ironie subtire", "pune in cele ce urmeaza infloriri de ironie ca arabescurile pe o lama de Damasc", "cu o bunavointa ironica", sau "il cearta, cu indulgenta superioritate". Pana si mainile palide ii sunt batjocoritoare. A fost nevoie de cele cateva artificii dramaturgice pentru ca finalul actului sa fie cel cunoscut.

Caderea Ioanei se justifica numai la nivelul didascaliilor. Venirea iminenta a batranului ii provoaca un gest simptomatic. Este "tot mai disperata. Si-a cuprins templele cu pumnii". Dupa intrarea tatalui, , Joana e in prada unui zbucium continuu. Cum pierde prilejul sa-l denunte pe Andrei de la prima replica intr-o izbucnire, situatia complicandu-se, nu mai are curajul in urma, ci, dimpotriva, devine complice". Iar dupa plecarea lui Matei, "are ceva dintr-un soldat infrant si zdrentuit care vine din lupta". Andrei "o simte invinsa". Pentru prima data Ioana ii spune pe nume ("domnule Pietraru", mai apoi "domnule Andrei").

Didascaliile sesizeaza si alte schimbari de comportament: "mai sentimentala, vrand sa para, pentru intaia data, vorbind cu el cum ar vorbi cu un egal". Dar nu cedeaza, ci ii intinde mana cu replica: "Am gresit amandoi". Alte didascalii conduc catre finalul cunoscut: "se simte coplesita de patima lui. E ca intr-un cerc care se strange tot mai mult. Are senzatia, ca intr-un vis greu, ca, sfarsita, nu poate fugi".